

Mă bucur că v-ați amintit

Lorena Craia

Sunteți un fulger dureros.
Ce nu-nțelegeți dumneavoastră
Este pădurea mea albastră
Cu râul verde pân' la os.

Era odată un haiduc,
Cu traista plină ochi de mere
Și în opinci de conifere
Mă alerga ca un năuc.

Și-avea în teacă trandafiri
Și bidiviu ca o nălucă
Și jur că aș fi fost haiducă
De la atâtea potriviri.

Vai, fiica mea, nu sunt haiduci
Pe albăstruile poteci;
E urma ta, pe unde treci
Și până unde te mai duci.

Și până unde să mă duc?
Tu, mamă, n-ai să înțelegi,
Din spinii lor aproape-ntregi
Se naște veșnic alt haiduc.

Când curge sânge-n asfințit
Din rotocoalele de fum,
Poteca mea se face drum.
Mă bucur că v-ați amintit.

13 aprilie - 12 mai 2017, Constanța